

være et Paaskud eller en Udflugt, hoormed man vilde søge at snige sig bort fra at bevilge Udgifter til Forsvarsvæsenet. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) tilbageviste med Indignation gennem en stærk Protest en saadan Sigelse under Sagens første Behandling. Han har gjentaget det under denne Behandling, og jeg tror, at det ærede Medlem er ganske ærlig i denne Indsigelse. Men det ærede Medlem vil indrømme mig, at Yttringer som de, der faldt forleden Dag fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), selv om de faae den temmelig fine Modifikation, som han selv var saa god at lægge ind deri, og Udtalelser som dem, der faldt idag fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), ikke ere stiftede til at styrke den Opfattelse, at der virkelig for Alvor haves for Die at føre Forsvarssagen igennem. De Yttringer, der bleve brugte om, at man stemte for Flertallets Forslag, fordi man derved var sikker paa at forhindre Regeringens, ere kun stiftede til at fremkalde den Forestilling, at ialtsald Nogle ledes af Onsket om at finde en blot og bar Udflugt. Der kom desværre en Yttring fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, som havde en noget lignende Klang, uagtet jeg som sagt tror, at det ærede Medlem af et fuldt og oprigtigt Hjerte protesterede mod Bestyrelseringen om at søge Udflugter. Det var en Yttring, som satte denne Sag i Forbindelse med, hvad der ude paa Valgtribunerne omkring i Landet kunde siges. Men Flertallets Betænkning kan ikke være nogen Valgmandsvære; det er umuligt. Det kan ikke være de Herrers Mening, at de have villet stille dette Forslag for at kunne sige omkring i Landet: „Se, hvad vi have villet give til Forsvarsvæsenet, 30 Millioner Kroner, og det vilde man ikke tage imod; nu skal man ikke kunne sige om os, at vi ikke gjerne ville forsvare vort Land“. Hvis dette Forslag var gjort med den stille Bevidsthed, at der dog slet ikke kan blive Tale om at bruge Pengene, fordi de vilkaar, man havde stillet, vare af den Art, at man vidste, at de ikke kunde gaa igennem, vilde det være et saadant Misbrug af denne store og alvorlige Sag, at jeg ikke vil tiltro Nogen, end ikke min værste Modstander, det. (Afbrudelse af Bojfen). Det ærede Medlem benægter at have sagt det, og jeg vil da give det ærede Medlem Velighed til at afvise enhver Tanke i den Retning, men det ærede Medlem brugte en Yttring, som han vil finde, naar han senere efterlæser Tidenden, der satte dette Spørgsmaal i Forbindelse med Valgtribunerne. Han fandt det hensigtsmæssigt, at man var kommen til at vise, hvad man vilde gjøre for Forsvarsvæsenet, thi da kunde det siges til Valgerne, naar de igjen bleve adspurgte, det og det have vi villet gjøre. (Afbrudelse). Ja, vi kunne ikke nu føre nogen Strid derom; det Hensigtsmæssigste vil være, naar Tidenden maatte komme, at se Dr-

dene efter. Har jeg i den Henseende gjort det ærede Medlem Uret, beder jeg om Undskyldning; det har da været usofærlig. Jeg har opfattet hans Ord som indeholdende en saadan Tanke. Men det Spørgsmaal kommer da ligeledes frem: Hvad vil det sige, at man vil spørge Valgerne, om de ville slutte sig til dette og godkende de Betingelser, der ere stillede af Flertallet, idet det har knyttet Indkomstskatten som Billaar til at ville gjøre Noget for Forsvarsvæsenet? Fra hvem skal Godtgjælden komme? Fra dem, der skulle bære Skatten, eller fra dem, der skulle fritages for den? At de, som fritages for den, kunne være stemte for at gaa ind derpaa, kan jeg forstaa, og de ere maaste Flertallet af Valgerne, men de, som skulle bære den, fra dem er det, at den egentlig freidige Tilslutning skal komme, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), som aflagde Vidnesbyrd for en Gaardmand og sagde, at han kunde tale i en stor Gaardmandskredsens Navn, vilde have gavnat Sagen ikke lidt, om han havde kunnet sige os, om det var Folk, som vilde komme til at bære deres fulde Part af denne Skat, eller om det var Folk, der enten vilde faae Lettelse eller haabe det helt at slippe fra denne Skat. Bekræftelsen bør for at have noget Værd komme fra dem, som skulle bære Skatten. Stilles til disse det Spørgsmaal, om det er berettiget at gjøre Indkomstskatten til en Betingelse for at bevilge Udgifterne, saa faar man neppe noget samstemmende Svar fra Danmarks Befolkning; men dersom man spørger, om man er rede til at bære en Indkomstskat, naar der da sker de Udgifter, som ere nødvendige til Forsvaret, saa tror jeg, at Svaret vil lyde, og ikke mindst fra den velhavende Del af Befolkningen: Ja! Det er i mine Tanker Hovedsyggesyden ved Flertallets Betænkning, at den saaledes stiller Indkomst- og Formueskatten som et Billaar. Der er en anden stor Svaghed i Betænkningen, og det er den Ud sigt, som den giver til, at man ikke vil gaa ind paa en saadan Reorganisation af vor Hær og Flaade, som Ministeriet har foreslaaet, men at man tænker paa i væsentlig Grad at svække ialtsald Forsvaret tillands. Det damper en uheldig Modstæning til, hvad jeg nu ret snart vil komme til at fremhæve. Der er ved Siden af det større og mere aabne Vil for Forsvarsvæsenets Krav blevet en vis Næst tilbage af Talemaader, som ikke længere kunne antages at have nogen virkelig og sand Kurs, naar vi diskutere om Danmarks Forsvar. Saadanne Vendinger, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) f. Ex. brugte om, at Opgaven var at komme til folkelig Bevidsthed og social Udvikling, at det var Noget af det, man skulde forsvare sig med lige overfor Hjenden, — saadanne Vendinger bero jo dog paa en Sammenblanding af Ting, der ikke have det Mindste med hinanden at gjøre.